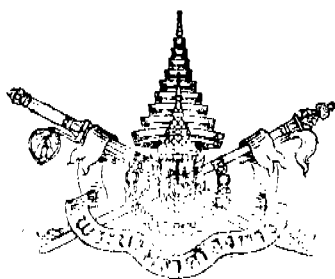

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๘๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๒๓๐

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอแม่ริม
จังหวัดเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.จ. พิชเชนทรวโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๗ หน้า ๒๓๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๔๘๓

โดยที่เห็นสมควรกำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่
อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ไว้เพื่อประโยชน์ในราชการ
ทหาร

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๘ จึง
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตต์หวงห้ามที่ดินในท้องที่อำเภอแม่ริม
จังหวัดเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้หัวหน้าแผนกที่ ๒ กรมจเรทหารบก เป็น
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้ามที่ดินตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ที่ดินรกร้างว่างเปล่าซึ่งต้องหวงห้ามตาม
พระราชกฤษฎีกานี้ คือที่ดินที่อยู่ภายในเขตต์หวงห้ามตาม

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๙๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๒๓๒

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าหักร้าง จัด
ทำ หรือปลูกสร้างด้วยประการใดๆ ในที่ดินนั้น เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี